

der de lægelige oplysninger. Dernæst drejer det sig om voksenområdet, d.v.s. i forberedelsen af de kommende adoptanter (fase 2) og i vurderingen af ansøgerens egnethed (fase 1 og 3). Behovet for viden gør sig endvidere gældende med hensyn til uddannelse af medarbejderne i de undersøgende myndigheder og de formidlende organisationer, ikke mindst i forbindelse med rådgivning af ansøgerne, og med hensyn til regelgrundlaget, det vil sige de regler, der skal efterleves her i landet og i giverlandene.

Adoptionsudvalget har endvidere peget på behovet for et organ, som har det overordnede ansvar for at følge den internationale udvikling på adoptionsområdet og for at være i dialog med steder i andre lande, herunder såvel modtager- som afgiverlande, deltage aktivt i internationalt adoptionsarbejde m.v.

Adoptionsudvalget har overvejet, om man til løsning af de nævnte opgaver burde foreslå, at der oprettes et videns- og rådgivningscenter om adoption. I forbindelse med disse overvejelser har repræsentanterne for de formidlende organisationer og for amtskommunerne udarbejdet en model til et sådant center. Modellen er optrykt i betænkningen som bilag 8.

Efter indgående drøftelser har et flertal i udvalget (alle bortset fra Adoption og Samfunds repræsentant) imidlertid foreslået, at de nævnte opgaver henlægges til Adoptionsnævnet. Til løsning af disse særlige opgaver forudsætter flertallet, at der - enten permanent eller til løsning af særlige opgaver - til nævnet knyttes personer med en særlig viden og erfaring om international adoption og andre relevante forhold. Dette kan enten ske ved, at nævnet i disse sammenhænge har en anden sammensætning, eller at sekretariatet udbygges, herunder eventuelt ved, at der tilknyttes konsulenter. Der henvises til betænkningen side 141-143.

Et mindretal i udvalget (Adoption og Samfunds repræsentant) er i høj grad enig i behovet for en styrkelse af adoptionsområdet til løsning af de opgaver, der er nævnt ovenfor, og en række andre opgaver.

Efter mindretallets opfattelse bør opgaverne imidlertid ikke henlægges til Adoptionsnævnet. Det skyldes bl.a., at behandling af konkrete ankesager ikke bør blandes sammen med evaluering og tilpasning af de gældende regler, og at de kvalifikationskrav, man må stille til medlemmer af ankeinstansen, adskiller sig fra de kvalifikationer, der er behov for til løsning af de nævnte opgaver. Mindretallet foreslår i stedet, at der til løsning af opgaverne oprettes et Adoptionsråd bestående af personer, der gennem deres baggrund er i stand til at opfange og formidle de problemer og udfordringer, der opstår, og er i stand til at opstille relevante løsninger inden for et meget bredt område.

Adoptionsrådet skal i den forbindelse kunne sikre accept og forståelse blandt interesse- og brugergrupper for det danske adoptionsystem. Der henvises til betænkningen side 145-147.

13.2. Justitsministeriets forslag

Justitsministeriet er enig med Adoptionsudvalget i, at der er behov for centralt at indsamle, bearbejde og formidle viden om adoption. Det skyldes bl.a., at der som beskrevet i betænkningen er en række områder, hvor mere viden må antages at kunne bidrage til en mere hensigtsmæssig tilrettelæggelse af adoptionsarbejdet og af behandlingen af adoptionsansøgerne. I den forbindelse vil indsamling og formidling af viden også kunne bidrage til en mere ensartet praksis i forbindelse med godkendelse af ansøgerne, jf. ovenfor pkt. 3.3.2.

Justitsministeriet er imidlertid betænkelig ved at foreslå, at der til løsning af disse opgaver som foreslået af mindretallet i udvalget oprettes et helt nyt organ - et Adoptionsråd.

Der er således på adoptionsområdet i forvejen mange forskellige myndigheder med forskellige opgaver. Amtskommunerne har ansvaret for undersøgelsen af adoptanterne. Samrådene træffer afgørelse om godkendelse af ansøgerne med Adoptionsnævnet som klageinstans. Adoptionsbevillingerne udstedes af statsamterne, og Civilretsdirektoratet har en række forskellige opgaver, herunder bl.a. fastsættelsen af de administrative regler på området. Dertil kommer de opgaver, der udføres af de formidlende organisationer.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at opgaven med at indsamle, bearbejde og formidle viden om adoption bør søges løst inden for rammerne af den eksisterende struktur på adoptionsområdet. Justitsministeriet kan derfor tilslutte sig flertallets forslag om, at opgaverne henlægges til Adoptionsnævnet.

Adoptionsnævnet vil i den forbindelse bl.a. få ansvaret for indsamling og formidling af statistiske oplysninger, igangsætning af forskningsprojekter og evaluering af gældende regler og nye initiativer på adoptionsområdet.

Adoptionsnævnet vil endvidere skulle følge såvel den danske som den internationale udvikling på adoptionsområdet og være i dialog med myndigheder og organisationer her i landet og i udlandet.

Til løsning af opgaverne bør Adoptionsnævnets sekretariat udbygges og have mulighed for at søge konsulentbistand til løsning af enkelte projekter m.v. Justitsministeriet finder derimod ikke behov for, at Adoptionsnævnet i disse sammenhænge har en anden